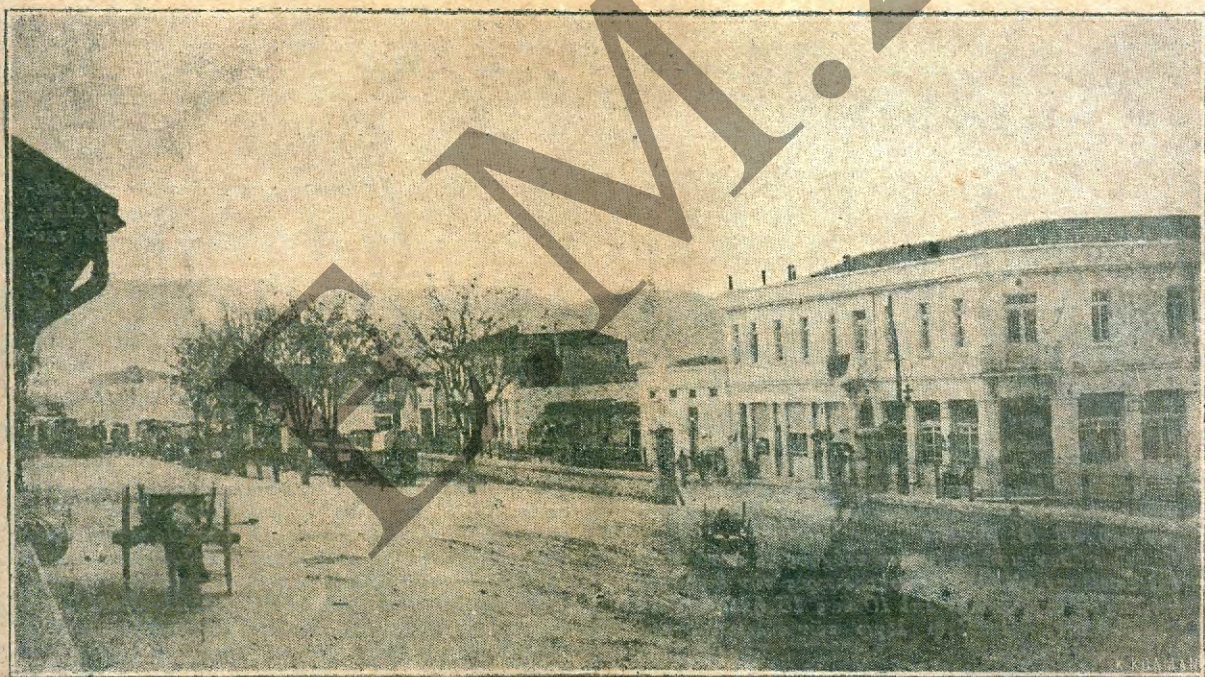

ΕΘΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 5ον

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Τὸ Ξενοδοχεῖον ἕναι καὶ φραγῆτοῦ τοῦ Χρήστου καὶ ἀδελφῶν Χατ ἢ ἐν Σ ροβ. τε

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Α

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ ΟΔΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ : 5

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7

Οἱ κατηγορούμενοι ἔμειναν ἄφωνοι.

— Ποτέ δὲν θὰ μπορέσω νὰ συνεννοηθῶ μαζί τους ! εἶπε ἀπελπισμένος ὁ Πρόεδρος, τοῦ ὁποίου τὴ βλέφαρα ἀρχισε τώρα νὰ βαραίνῃ ἡ μεγάλη ζέστη.

— Ἀβρὲ ! Κυττάξτε το ἔμένα καλὶ στὸ μάτια. Τὸ εἶπατε πῶς πρὶν τριάντα χρόνια τὸ ἦσατε ροῦμ (Ἑλληνορθόδοξο). Πολὺ καλὶ ! Τότε τὸ εἶχατε Ἑλληνα δάσκαλο στὸ χωριό. Δὲν εἶνε ἔτσι ;

— Βέβαια.

— Τὸ Βούλγαρο λοιπὸν δάσκαλο πότε ἦρθε στὸ χωριὸ σας ;

— Πολλὲς φορές.

— Ἀβρὲ μπουνταῶ ! Ἀνοιξτε τὰ στραβά σας... Ἔβρω πῶς πολλὲς φορές ἦρθε τὸ Βούλγαρο δάσκαλο, ἀφοῦ ἔρχονταν τὸ φθινόπωρο καὶ τὸ ἔφευγε τὸ καλοκαίρι. Μὰ ἐγὼ δὲν σᾶς ρωτῶ αὐτὶ. Ἐγὼ σᾶς τὸ ρωτῶ : Πότε γιὰ πρώτη φορὰ ἦρθε στὸ χωριὸ Βούλγαρο δάσκαλο ;

— Πολλὲς φορές, ἀπήντησαν πάλι οἱ χωριοὶ.

— Οὐφ ! εἶσθε πολὺ χονδροκέφαλοι, ντιπ βῶδια. Δὲν καταλαβαίνετε ἢ κάνετε πῶς δὲν καταλαβαίνετε ! ἀνεφώνησε ἀπελπισμένος μὲ τὴ σειρά του ὁ μπέης δικαστῆς.

— Νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ, πασᾶ μου, εἶπε ὁ νεώτερος ἀπὸ τοὺς κατηγορούμενους, ποῦ ἦτο καὶ ζωηρότερος. Τὸ χωριὸ μας ἦτο πάντοτε στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ἑλληνικό. Ἐπειτα ἔγινε βουλγαρικό. Ἐπειτα ξανάγινε ἑλληνικό, ἔπειτα ξανά βουλγαρικό, ἔπειτα πάλι ἑλληνικό, ἔπειτα πάλι βουλγαρικό. Κάποιο φεγγάρι μάλιστα δοκίμασε νὰ γίνῃ σερβικό ἢ καθολικό. Στὸ τέλος καλὰ καλὰ τί εἴμαστε οὔτε ἐμεῖς τὸ ἔβρομε.

— Μωρὲ ἄφερὶμ ! ἐκραύγασε ὁ πρόεδρος τρίβοντας ἀπὸ ἀπορία καὶ νύστα τὰ μάτια του. Καὶ πουκάμισο νάταν δὲν θ' ἄλλοζετε τὸ ο εὐκολα τὴ φθοροκεία καὶ τὴν ἐθνικότητά σας.....

Οἱ Ἑυρωπαῖοι, οἱ Τούρκοι καὶ οἱ ἄλλοι ξένοι γιὰ τὴ Μακεδονία καὶ τὲς συνήθειές της κιντᾶσαν τώρα μὲ μεγαλύτερο θαυμασμὸ τοὺς ἀξέστους αὐτοὺς ἄγρους, ποῦ ἐνῶ ὀλίγα δευτερόλεπτα ἐνωρίτερα ἔφαταν, πῶς δὲν εἶχαν ἴδια τί θὰ πῆ ἐθνικὴ συνείδησις ἀπεκαλύπτοντο τώρα ἀληθινοὶ πρωτεῖς αὐτῆς.

— Αὐτὴ τὴ στιγμή λοιπὸν τί εἶσθε ; Ἑλληνες ἢ Βούλγαροι, διότι τέλος πάντων πρέπει κ' ἡμεῖς νὰ γο ψομε στὶ χωριὶ μάς ποῖ ἐθνότητι ἔχετε.

— Βούλγαροι ! ἐπιθύρυσαν οἱ ἐπ' ἰδιοὶ.

— Σὲ κοροϊδεύουν, πασᾶ ἐφέντη, ἀκούσθηκε πίσω ἀπὸ τὸ πλῆθος μὲ γυναικεία φωνή — Ἦτο ἡ γυναῖκα ἐνὸς ἀπὸ τοὺς σφαγμένους τοῦ χωριοῦ. — Αὐτοὶ ποῦ κάνουν μπροστὶ σας τὸ μισοκακίμοιρο εἶνε φανατικώτεροι γραικομάνοι τοῦ χωριοῦ μας, ὅπως πάλι ἔκεινοι ποῦ ἐσφ-γησαν ἦσαν οἱ καλλί-βουλγαροί. Ὅταν μὰ μερὶδα ὑπερίσχυε ἔσφενε μαζί της καὶ τοὺς ἄλλους κ' ἔτσι τὸ χωριὸ γινότανε ἑλληνικό ἢ βουλγαρικό. Τελευταῖα οἱ γραικομάνοι μὴ μπορῶντας νὰ τὴ βγάλουν πέρα μονάχοι τοὺς ἔφερον στὸ χωριὸ τὴν καταραμένη συμμορία κ' ἔτσι ἔξακαθάρισαν τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους των.

— Σοῦ οὐσεσε ! διέκοψε ἀδσθηρὶ ἡ φωνὴ τοῦ προέδρου, ὁ ὁποῖος ἐννοεῖται δὲν εἶχε καταλάβῃ τίποτε ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς γυναικός.

Ἡ δίκη ἐξηκολούθησε ἀρκετὴ ἀκόμη ὥρα, ἀλλ'

ἡ ἀθώωσις πλέον τῶν κατηγορουμένων ἦτο ἐξησφαλισμένη.

Φλόρινα

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΔΗΣ
Δικηγόρος

ΕΝΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ὅταν ἔγιναν ἡ γιορτὲς σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴν ἀναγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης ὁ λαμπρὸς Γενικὸς Διοικητῆς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας κ. Ἰωάννης Ἡλιάκης στὴν Κοζ νη ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ Διοικητηρίου ὤμιλησε στὰ πλήθη τὴ ἐξῆς ἀλησμόνητα :

«Νησ εὐσαντες καὶ μὴ νησιεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον διὰ τὴν χαρὰν τῆς πατριδος μας. Βραβύονται σήμερον οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι τόσων γενεῶν. Στειρεῖουν σήμερον οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων ποῦ ἔρρεον εἰς τὴν Ἀνατολήν. Στεγνώνουν σήμερον μὲ τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον τὰ δάκρυα τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ τὰ αἵματα τῶν ἠρώων μας καὶ τὰ ὀσπᾶ τῶν μαρτύρων τρίζουν εἰς τὰ μνήματα ἐξ ἀγαλλιᾶσεως. Οἱ ἀνιστεναγμοὶ τῆς ὀδύνης τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μεταβάλλονται σήμερον εἰς στεναγμοὺς ἀνακουφίσεως, διότι φεύγει ἀνελιστρεπτεῖ ὁ ἐπιόλις ποῦ ἐκάθητο εἰς τὰ στήθη των καὶ διότι ἀποτινάσσεται ὁ τυραννικὸς ζυγὸς ποῦ ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐπέεξε τὸν τράχηλόν των. Ἡ εἰρήνη κρατοῦσα θαλαρὸν κλάδον ἐλαίας ποῦ ἐπότισε τὸ αἷμα τόσων μαρτύρων ἔρχεται σήμερον διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἀνατολήν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητι, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀδελφότητα εἰς ὅλους τοὺς ἐδῶ λαοὺς ποῦ ἐχώριζε μέχρι σήμερον μῖσος ἄσπονδον καὶ ἀδελφοκτόνος ἀλληλοσπαραγμός.

Γιγαντοῦται ἡ ψυχὴ σήμερον ἐκείνου ποῦ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς προσέφερε τὴν πίστιν του, τὰς ὑπηρεσίας του, τὸ αἷμα του καὶ τὰς θυσίας του εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατριδος, διὰ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον τῆς δόξης της καὶ μὲ τὴν καρδίαν γυμάτην ἀπὸ ἀγάπην συγχωρεῖ καὶ τοὺς πατριπλανηθέντας ἁμαρτωλοὺς. Προσέλθετε ὅσοι πιστοὶ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀγαπητῆς μητρὸς Πατριδος διὰ νὰ θηλάσετε τὸ ζωογόνον καὶ ἀφθονον γάλα της. Προσέλθετε καὶ ὅσοι ἄπιστοι ἀλλ' ὄχι διὰ νὰ ροφήσῃ ε τῆς Πατριδος τὸ αἷμα, ἀλλὰ διὰ νὰ καταθέσετε πρὸ τῶν ποδῶν της τὰ ὄπλα σας καὶ διὰ νὰ ζητήσετε συγχώρησιν.

Ἀφένται αἱ ἁμαρτίαι σήμερον εἰς τοὺς

είλικρινῶς μετανοοῦντας τοῦ; βυσσοδομή-
σαντας τῆς Πατρίδος τὸν ὄλεθρον καὶ ἔχουν
καὶ αὐτοὶ ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὴν
χαρὰν τῆς Πατρίδος μας. Ἄλλ' ἢ μεγαλυ-
θεΐσα Ἑλλὰς προῶρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ
ζήσῃ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν μεγάλην ἀπο-
στολὴν τῆς, ἢ ὅποια τῆς ἀνείθεθ, διότι ἔχει
τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν ἐκπληρώσῃ. Καὶ θὰ
βαδίσῃ ἐμπρὸς μὲ τοὺς πιστοὺς τῆς καὶ μὲ
τοὺς ἀπίστους, οἱ ὅποιοι ἀνέβλεψαν. Οἱ ἄλ-
λοι θὰ μείνουν παρασυνάγωγοι καὶ εἶνε ἀκίν-
δυνοὶ. Ὁ λαὸς ὁ ὅποιος συνέτριψε τοὺς τρο-
μεροὺς τῆς πατρίδος ἐχθροὺς; δὲν φοβεῖται
τοὺς ἐλλοχεύοντας σήμερον ἐσωτερικοὺς; ἐχ-
θροὺς τῆς.

Χαίρει οἱ σεις καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ διατη-
ρήσετε ἀμείωτον τὴν πίστιν σεις, εἰς τὴν
ὅποιαν ὀφείλεται ὁ σημερινὸς θρίαμβος. Ἡ
πίστις σας αὐτὴ λαμβάνει σήμερον σάρκα
καὶ ὄσπια. Μάτην προσελάθησαν νὰ τὴν
κλονίσουν οἱ οὐτιδινοὶ. Εἰς τὴν μακρὰν πε-
ρίοδον τῶν δοκιμασιῶν ἐμείνατε πιστοὶ εἰς

τὰς παραδόσεις σας παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ
μεγάλου μας ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἐδίδατε δύ-
ναμιν καὶ ζωὴν, διὰ νὰ θεοῖσῃ ὅ,τι σήμερον
συγκομίζομεν. Τιμὴ δὲ σὲ σᾶς ποῦ συμμε-
ρίζεσθε σήμερον τὴν δόξαν τοῦ ἀρχηγοῦ
μας, ὁ ὅποιος σὲ σᾶς; ἐπτηρίχθη καὶ στηρί-
ζεται, διὰ νὰ ὀδηγή τὴν Πατρίδα μας εἰς
τοὺς θριάμβους, τοὺς ὁποίους δρέπομεν σή-
μερον καὶ τοὺς ὁποίους θὰ δρέψωμεν αὔ-
ριον. Ὁ λαὸς τῆς Κοζάνης καὶ τῆς Δυτικῆς
Μακεδονίας ἐν γένει ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ
θρησκείματος πρέπει νὰ εἶνε ὑπερήφανος
διὰ τὴν γενναίαν καὶ ὀλοκληρωτικὴν συμμε-
τοχὴν του εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τοῦ ἐκπο-
λιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, τὸν ὅποιον διεξή-
γαγε τὸ ἔθνος μας; ὑπὸ τὸν μέγαν μας
ἀρχηγόν. Διὰ τοῦτο μὲ ὄλην τὴν δύναμιν
τῆς ψυχῆς μου καὶ μὲ τὴν καρδιά μου γε-
μάτη ἀπὸ ἀγάπην ἀναφωνῶ :

Ζήτω ἡ Κοζάνη.

Ζήτω ὁ λαὸς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Ζήτω τὸ ἔθνος.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τὴν προσκοπικὴ κίνησι ποῦ παρατηρεῖ
καεὶ; στὴ Δυτικὴ Μακεδονία δὲ θὰ τὴ συ-
ναντήσῃ σὲ κινεῖνα ἄλλο μέρος τῆς Μεγάλης
Ἑλλάδος.

Καὶ σὶά μικρότερα χωριὰ ἀκόμη ποῦ
πήγαμε συναντήσῃ με προσκοπικὰς ομάδες, μὲ
προσκόπους ἀπὸ 6 ἐτῶν μέχρι 19.

Ὅσοι θαρραλέοι, ἀκούραστοι, ριζοκί-
νδοι, πεθαρχικώτατοι, φιλόανθρωποι, μὲ τὸ
χαμόγελο καὶ τὴν εὐγένεια στὴ μορφῇ.

Τὺς εἶδμε, τοὺς καμαρώσαμε, τοὺς ἐ-
πευφημήσαμε, τοὺς εὐχηθήκαμε νὰ γίνων
καλοὶ πολῖτες καὶ καλοὶ στρατιῶτες.

Τοὺς κάναμε διάφορες ἐρωτήσεις καὶ μᾶς
ἔδωκιν τίς πιδ εὐτυχες ἀπαντήσεις, ποῦ
δὲν μποροῦσε νάχη κανεὶς τὴν ἀπατησι νὰ
ἀκούσῃ ἀπὸ τόσο μικρὰ παιδιὰ.

Τὶ λεβέντες !...

Δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς χορτάσῃ κάθε ἔλλη-
νος τὸ μάτι.

Οἱ ἀρχηγοὶ τους ἕνας κ' ἕνας ὅλοι δια-
λεγμένοι, ἐνθουσιώδεις γεμάτοι ζωὴ καὶ θέ-
λησι γι' ν' ἀναπτύξουν τὰ τρυφερὰ αὐτὰ
βλαστάρια τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς; νὰ τοὺς
τροχίσουν τὸ πνεῦμα, νὰ τοὺς δυναμώσουν

τὴ θέλησι καὶ τὸ θάρρος καὶ νὰ τοὺς κά-
νουν σιδερένια τὰ κορμιά.

Ὅσοι οἱ πρόσκοποι ἔχουν ἐπίγνωσι βα-
θεῖα τῆς ἀποστολῆς των καὶ αὐτὸ προσπα-
θοῦν καὶ τὸ ἀποδείχνουν σὲ κάθε εὐκαιρία,
ποῦ θὰ τοὺς παρουσιασθῇ.

Ἰδρῶουν προσκοπικὰς λέσχες, ἀναγνώ-
στήσια, σταθμοὺς πρώτων βοηθειῶν, κάνουν
ἐκδρομὰς ἐπίπονες, προηγούνται σὲ κάθε ἐκ-
δήλωσι ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, παρόντες σὲ
τελετὰς, ἑορτὰς κλπ.

Νομίζετε δὲ ὅτι ὅλοι οἱ πρόσκοποι τῆς
Δυτικῆς Μακεδονίας εἶνε χριστιανοὶ ;

Ὅχι.

Υπάρχουν καὶ μουσουλμανικὰς ομάδες
καὶ ἰσραηλιτικὰς.

Εἶνε δὲ καὶ ἀρκετὰ νεωτεριστὰ οἱ πρό-
σκοποι. Ἐχουν μᾶθη καὶ μιλοῦν εὐχερέστατα
πολλὰς γλώσσας. Ξέρουν πολλοὺς ἑλληνικοὺς
καὶ εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς.

Προσπαθοῦν δὲ νὰ συμμορφώνωνται καὶ
μὲ τὴν εἰκεττα.

Εἶνε φιλόμουσοι, μθαίνουν διάφορα
μουσικὰ ὄργανα.

Εἶνε καὶ ἐρασταὶ κάθε εἶδους σπόρτ.